

Sevemedim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Mayıs 2016

Gülmeyi unutan tehdit gömülü isyanını
O zaaf yüklü kırlangıcın kanadı:
Tünediği hangi dal ise
Seyrek lügatimin son hecesi.
Esrikli bir gölgede ve hükümlü bir aşka meyleden
Kekremsi bir yalnızlık belli ki;
Zaafı ve tecellisi sevdanın,
Bir düş'ün kanatlarına serpiştirdiğim
Ve isyanı yüreğin ki demli bir sezgide
Unutulduğumdan beri.

Ben sevemedim ne kararı ne de geceyi:
Kara gözlerinden dökülen yaşa da meyletmedim,
Ağlasa da elası gözlerinden yansıyan.
Hem tecelli etmedi mi zaman yine,
Titrinde üç beş imgenin
Belki de soluklandığım şu basiretsiz tümcede?

Ve tefekkürüne yüreğin cebelleşirken can pazarında,
En nazenin seyrine sahip çıkmadı mı evren?
Laf mı benimki de,
Yine de belli mi olur;
Nöbete durduğum her gece, vedalaşırım hazanla
Ve tehir ederim hüznü.
Hem de en acıklı iç dökümünden paye çıkarırım
Ve teyellerim sol yakama,
Kuruttuğum o soluk pembe karanfili.

Mimlediğim bir sanrı hayli sancı yüklü,
Gölgelendiğim en aykırı duvar dibi
Soluklandığım her molada,
Yakalandığım ağlama nöbetlerinde
Vuku bulan o dipsiz boşlukta.
Teferruat yüklü belli ki sarkaç,
Devindiği hangi hutbe ise

Yüreğin iz bildiği.

Yankısını ve yangısını;

Sezginlerde iç geçiren onca güfteyi

Hatta yaftalandığım o metruk heceyi

Kar bildim bileli

Boy attı üzünçlerim,

Islak bir mecrada, sürdüğüm boş tarlalarda

Ve sürgün düştüğüm o mecazi aşkta.